

Artikelarkiv Arvesølv 2003

Røgeriet ved Snekkeled

af Birthe Roslyng

Mine bedsteforældre – Anna og Jens Marinus Christensen – havde røgeriet i Snekkeled. Jeg besøgte dem meget i 1930'erne, så derfor vil jeg fortælle lidt om den tid – og de ting, jeg husker derfra.

Min morfar tog ud på auktionen i Kerteminde og fik sine fisk. Ål, makrel og sild blev røget, og nogle sild blev lagt i tønder til dejlige spegesild. Morfar røg også for gårdmændene rundt om, det var flæsk og pølser. Jeg husker der var ekstra travlt i fiskehuset, når der var ordre fra Fyns Forum – det kunne være til en kongres eller lignende – så stod de 4 mænd og filerede fisk til midnat. Fiskene skulle så leveres tidligt om morgenen. Det var en kold omgang, da der jo skulle bruges meget is. Mormor og morfar stod også på torvet i Odense hver onsdag og lørdag.

Anna og Jens Marinus Christensen foran deres ismejeri i København, som de drev inden de kom til Munkebo. Billedet er fra 1920'erne.

Søndag var en travl dag. Mange odenseanere tog til Kerteminde Nordstrand for at få sig en fortjent dukkert i de friske bølger. De fleste var jo på cykel dengang. Mange holdt ind for at hente friske fiske- og røgvarer – og ikke mindst friske rejer, lige trukket op fra rejekurven nede på broen – eller en god, stor, frisk hummer.

Så var det min mormors tur. Hun stod for at koge både rejer og hummere. Hummerne kom ned i en stor kedel, nærmest en henkogningskedel. Vandet skulle være

så varmt, at det stod ovenud, og i løbet af et par sekunder var hummerne blevet røde. Jeg husker ikke hvor længe de blev kogt.

1cm i kortet modsvare 121m i terræn

I begyndelsen af 1950'erne blev landevejen fra Hindsholm omlagt. På kortet er den nye vej angivet med stiplede linje. Vejmandens hus "Krabbestedet" lå omtrent hvor nu stoppestedet er, og røgeriet på den grund hvor nu villaen Snekkeled 16, opført i 1961, ligger. Her kan man i haven og underetagen stadig finde mindelser fra røgeriets tid.

Mormor havde et lille traktørsted i haven. Vi kaldte det for humlegangen, fordi der voksede humleranker. Her kunne gæster få en god kop kaffe med dejlig friskbagt kringle med smør på - eller et stykke hjemmebagt brød med nykogte rejer og hjemmerøget mayonnaise, så der var gang i rejepilleriet.

De havde også en isbod ved vejen, hvor der kunne købes is, sodavand og andet godt. Der var jo mange af de cyklende, som trængte til en forfriskning i varmen. Jeg kan huske drueta'en og coca cola'en, som var meget populære. Cola, som man på grund af krigen først kunne få igen i slutningen af 1950'erne, var dengang i en meget flot flaske.

Min morfars forældre boede lige over for røgeriet i det gamle stråtækte hus, som måtte vige pladsen for den nye vej¹⁾. De hed Hansigne og Hans Christensen. Han var vejmand gennem mange år.

1) Den nye vej. Se billedtekst.

Vejmandens hus, også kaldet "Krabbestedet"